

Narodil sa 21. apríla 1904 v Hrabskom, okres Bardejov v rodine Vasiľa Hopku a Anny, rod. Petrenkovej.

Jeho rodičia boli chudobnými roľníkmi, okrem syna Vasiľa mali aj dcérku Máriu. Otec vykonával aj prácu zvonára a 6. júna 1905 pri zvonení proti búrke ho zasiahol a usmrtil blesk. Pre veľkú biedu matka odišla do USA za prácou a starosť o deti prevzala na seba rodina Petrenkových. Keď mal Vasil' sedem rokov, vzal ho k sebe matkin brat Demeter Petrenko, ktorý po vysviacke sa stal kňazom v Olšavici, na Spiši.

Za jeho finančnej pomoci získal základné vzdelanie v Bardejove a stredoškolské v Evanjelickom gymnáziu v Prešove, ktoré ukončil s vyznamenaním v roku 1923. Prázdniny trávil u svojho strýca kňaza Demetra a tu začal získavať svoj vrúcny vzťah k svojej cirkvi, národu a obradu, ktorý ho sprevádzal celý život. Jeho želaním bolo stať sa kňazom. Po maturite pokračoval v štúdiu teológie v Prešove, ktoré ukončil v roku 1928. Jeho matka podporujúca jeho štúdiá z USA mala túžbu, aby jej syn prišiel za ňou a stal sa kňazom pre exarchát v Pittsburgu. Cestu do Ameriky mu znemožnili viaceré ochorenia a pobyt v nemocnici. Ako sa píše vo svojich spomienkach: „Pretože všetky peniaze na cestu som minul na doktorov a nemocnice, musel som sa vzdať nádeje, že svoju mamu ešte raz uvidím. Vtedy som si neuvedomoval, že to bola Božia vôľa, ktorá ma zdržiavala v rodnej zemi“.

Ako novokňaz bol poverený neľahkou úlohou systematizovať novú farnosť pre gréckokatolíkov v Prahe. Táto bola zriadená v roku 1933 a on bol menovaný jej prvým farárom. Vďaka jeho zanietenosti sa mu podarilo získať pre bohoslužby chrám sv. Klimenta. Počas pražského

účinkovania sa venoval s veľkou láskou zvlášť chudobným ľuďom a študentom, pre ktorých založil v roku 1929 Spolok gréckokatolíckych študentov.

Chuť do práce mu istotne dodávala aj prítomnosť jeho matky, ktorá sa vrátila z Ameriky po dlhých 22 rokoch odlúčenia a stala sa jeho domácou. V Prahe pôsobil do 1. septembra 1936.

Jeho ďalšie účinkovanie bolo späté s Prešovom. Biskup Pavol Gojdič ho po návrate z Prahy ustanovil za špirituála kňazského seminára a bol poverený vyučovaním na gréckokatolíckych školách v Prešove. Následne v roku 1941 sa stáva tajomníkom biskupa Pavla Gojdiča a po istých komplikáciách bol menovaný za profesora pastorálnej a morálnej teológie na Vysokej bohosloveckej škole v Prešove. Zároveň bol poverený v roku 1946 za redaktora časopisu Blahovistnik, ktorého náplňou malo byť, aby gréckokatolíckych veriacich poučoval a posilňoval vo viere, objasňoval im byzantský obrad a sám Vasiľ Hopko bol autorom mnohých článkov. Biskup Pavol Gojdič, OSBM uvedomujúc si jednak mnohosť povinností a úloh nakoľko bol v roku 1946 poverený jurisdikciou nad všetkými gréckokatolíckymi v celom Československu a zároveň predvídajúc aj negatívne politické zmeny v republike podal žiadosť Svätej Stolicy v Ríme o pridelenie pomocného biskupa. Ním bol menovaný práve ThDr. Vasiľ Hopko a to 2. januára 1947 a to ako titulárny biskup midilenskej diecézy v provincii Numidskej.

Konsekrácia za biskupa sa uskutočnila 11. mája 1947 v Prešove. Hlavným svätiteľom bol sídelný biskup prešovský Pavol Gojdič, OSBM a spolusvätiteľom pražský arcibiskup Dr. Josef Beran a košický biskup Jozef Čársky. Biskup Hopko sa stal pravou rukou biskupa Gojdiča. Pri svojich vizitáciách po farnostiach povzbudzoval veriacich vo vernosti vo viere, vo svedomitom plnení svojich náboženských povinnosti, v láske a vernosti svojej cirkvi. Sľubný rozvoj eparchie však bol násilne prerušený. Na tzv. „Sobore“ konanom 28. apríla 1950 v Prešove bola činnosť gréckokatolíckej cirkvi v Československu zakázaná. Obidvaja jej biskupi a zároveň kňazi boli vystavení alternatíve buď pravoslávie alebo väznenie a odsúdenie. Aj pre pomocného biskupa ThDr. Vasiľa Hopku sa tak začína jeho krížová cesta mnohými väznicami, ktoré podlomili jeho zdravie. Po počiatočných intervenciách v Báci, ďalej v Hlohovci bol väznený v pražskej Ruzyni. Na tento pobyt si spomína takto:

„Aby ma „zlomili“ zatvorili ma do tmavej samoty, kde som stratil orientáciu. Potom ma prinútili chodiť alebo stať takmer 122 dní. Moje opuchnuté nohy sa podobali kmeňom stromov. Dostával som iba kúsok chleba a pohár vody. V duchu som videl svoj vlastný pohreb. Ale modlil som sa, aby som mal silu a zostal verný katolíckej cirkvi“.

To bola príprava na súdny proces, ktorý sa konal 24. októbra 1951 v Bratislave. Na tomto procese bol uznaný za vinného zo zločinov velezrady a vyzvedačstva a tak bol odsúdený na 15 rokov väzenia, s peňažným trestom 20 000,- korún a konfiškáciou majetku.

Začína sa jeho púť mnohými väznicami, kde strávil 13 a pol roka. Dvadsaťjedenkrát ho prevádzali z väzenia do väzenia, päťkrát bol v Leopoldove, dvakrát v Ilave, štyrikrát vo Valdiciach. Taktiež sedel v Mirove a Ruzyni. Pracoval v mnohých „profesiách“ ako obšívач matracov, platač vriec na múku, vyrábal špendlíky a bižutériu.

Dlhé roky väzenia zanechali na ňom stopy. Trápila ho cukrovka, astma a akútna depresia. S

13. máj (nedeľa) - Hrabské - (bl. hieromučeník Vasil' Hopko)

Napísal Administrator

Piatok, 07 September 2012 16:41 - Posledná úprava Pondelok, 07 Január 2013 13:01

ťažko podlomeným zdravím ho v roku 1963 prepustili z väzenia a umiestnili do Charitného domova v Oseku v Čechách, kde sa stal duchovným otcom pre tam internované sestričky, ktoré ho nazývali: „náš zlatý človek“. Snažil sa nadviazať kontakty s kňazmi a veriacimi.

Po spoločensko-politických zmenách v roku 1968 bol prepustený na slobodu a podieľal sa na obnovení činnosti gréckokatolíckej cirkvi. V rokoch normalizácie komunistický režim nedovolil biskupovi Hopkovi vykonávať administráciu prešovskej eparchie.

Dňa 2. apríla 1969 ho Svätý Otec vymenoval za svätiaceho biskupa. V tom čase navštevoval jednotlivé farnosti, kde povzbudzoval veriacich a tiež vysväcoval nových kňazov.

Posledný týždeň svojho života sa každý deň spovedal. V piatok ráno (23. júna) odslúžil ešte svätú liturgiu a porozprával sa so sestrou Simeonou. V popoludňajších hodinách sa dostavila nevoľnosť, hlava klesla na bok a o 15.00 hod zomrel.

Pohrebné obrady vykonal dňa 29. júna 1976 križevacký biskup Joakim Segedi, prítomní boli aj rímskokatolícki biskupi Jozef Feranec, Ján Pastor a veľký počet duchovenstva a veriacich. Pochovaný je v krypte prešovskej katedrály.

Svätý Otec Ján Pavol II. Vasil'a Hopku pri návšteve našej vlasti v Bratislave dňa 14. septembra 2003 vyhlásil za blahoslaveného .